

[Landbrugsministeren.]

Derfor, hvis man vil gennemføre en Korntælling og have noget ud af den, maa man derefter fastsætte, hvor meget der i saa Fald maa komme ind, og fastsætte en Afleveringspligt for de Landmænd og Købmænd, som har Korn liggende, en Afleveringspligt til Priser, der svarer saa nogenlunde til de Priser, som er opnaaet hidtil i Vinterens Løb. Ellers begaar man en meget stor Uret over for de Landmænd, som har solgt i Vinterens Løb, og det er sikkert dem, der trænger allerhaardest til Penge. Det er, som jeg sagde før, de mest velhavende Landmænd, som endnu har Korn tilbage, medens de gældbetyngede større Landmænd, som sidder haardt i det, sikkert forlængst har solgt deres Korn. Mange af dem er endog nødt til at købe Korn, og for dem vilde det være en haard Straf, hvis de skulde til at betale mere i den Tid, der er tilbage af Høstaaret, end de har faaet tidligere, fordi man nu paa Slutningen af Høstaaret gennemfører en saadan Foranstaltning. Altsaa, hvis man vil have gennemført en Korntælling og ønsker, at den skal have nogen Indflydelse paa Indførselen af Korn, maa det være en ufravigelig Betingelse, at der bliver fastsat en saadan Afleveringspligt til en vis Pris; ellers er det en alt for stor Uret, man begaar over for Køberne af Korn her i Landet. Hvis man er villig til at gaa ind paa disse Betingelser, saa har jeg for mit Vedkommende ikke noget imod en saadan Korntælling.

Den ærede Ordfører udtalte ved Forelæggelsen som Motivering for Forslaget om en Korntælling, at der var indført dobbelt saa meget Korn, ja mere, i den forløbne Tid af dette Aar, altsaa Maanederne Januar, Februar og Marts, som i Fjor. Det er med et mildt Udtryk en stor Overdrivelse, men det er tillige i høj Grad misvisende til Bedømmelse af hele Kornindførselen og hele Kornforbruget her i Landet. Jeg skal nævne nogle enkelte Tal til Belysning af Stillingen med Hensyn til vort Kornforbrug og vor Kornindførsel samt angaaende vor Foderstofindførsel i de senere Aar. De to Ting har nemlig meget nær Tilknytning til hinanden, idet, som enhver Landmand ved, Kornpriserne kan ligge saa meget under Foderstofpriserne, at Kornet i et vist Omfang indgaar i Forbruget ude i Besætningerne i Stedet for Foderstoffer, hvis man ser sin Fordel ved det. Derfor er det ikke sikkert, at der, fordi man har indført mere Korn, i Virkeligheden er mere Korn tilbage, idet der samtidig kan være indført meget mindre Kvanta almindelige Foder-

stoffer. Man maa, for at kunne bedømme Situationen rigtigt, have begge Dele med, baade Kornindførsel og Foderstofindførsel.

Hele vor Kornindførsel udgjorde i 1932 1 690 000 t, altsaa mere end $1\frac{1}{2}$ Mill. Tønder. I 1933, da vi fik den store Nedgang i Svinebestanden, gik den ned til 1 210 000 t, og det fortsatte med Nedgangen til 1934, da vi var nede paa 850 000 t. Nu havde man vistnok i 1933 den største Høst, vi nogen Sinde har haft, men da var vi altsaa nede paa 850 000 t, hvilket vil sige, at vi har indført $8\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Korn i 1934. Samtidig indførte vi i 1932 662 300 t Foderstoffer, i 1933 610 000 t og i 1934 584 000 t. Nu tror jeg ikke, man tør regne med, at der bliver et mindre Forbrug af Korn i 1935 end i 1934. Det kan naturligvis diskuteres, og nogle vil vel sige, at nu er Svinebestanden gaaet saa langt ned, at vi ikke skal bruge nær saa meget. Men heroverfor maa man huske, at den store Nedgang i Svinebestanden stammer fra Tiden før 1934; og selv om man ogsaa maa regne med nogen Nedgang i Svinebesætningerne fra 1934 til 1935, vil jeg tro, at Kornhøsten var saa meget mindre i 1934 end i 1933, at man har mindre af det hjemlige Korn tilbage i 1935 end i 1934. Hertil kommer, at Høsebestanden sikkert er steget overordentlig stærkt fra 1934 til 1935, og yderligere maa man gøre sig klart, at Kornforbruget i Kvægbesætningerne er steget stærkt fra 1934 til 1935, navnlig naar man ser paa Høstaarene, hvilket jeg vil regne med i det følgende, fordi det er det mest rigtige. Man maa gøre sig klart, at saadan som Smørpriserne har været de sidste to Kvartaler, i Oktober og Januar Kvartaler; har Landmændene fodret i Kreaturbesætningerne stærkere, end de gjorde i Høstaaret 1933—34. Dernæst har jo den meget store Misvækst, som man har haft for Roernes Vedkommende i store Dele af Landet, navnlig paa Øerne, betydet, at man er nødt til at fodre betydelig stærkere, enten med Korn eller med Foderstoffer, hvad man nu mener er mest økonomisk, end i Høstaaret forud. Alt i alt vil jeg derfor regne med, at man, hvis man skal være paa den sikre Side, maa have indført lige saa meget Korn i Høstaaret 1934—35 som i 1933—34, altsaa 850 000 t.

Den ærede Ordførers (Lange) Udtalelse om, at der er indført mere end dobbelt saa meget Korn i de tre Maaneder Januar, Februar og Marts i Aar som i Fjor — det staar Sp. 1369 —, er en meget stor Overdrivelse. Kornindførselen i Januar-Marts 1934 var ca. 159 000 t, i 1935 var den 266.000 t;